UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Domino martyre. Cap[itulum]. xlij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ſancti iudici preſentant̄: ⁊ nouis ſupplicijs cru ciātur. Et cū omnia tormēta ſuperaſſent: iuſſu prefecti ante idolū mercurij extra ciuitatē du‑ cuntur: ⁊ ibidez in cōfeſſione trinitatis triū ca pita ſecuribus preſcidunt̄. Statimq̄ corp⁹ ſan cti dionyſij ſe erexit: ⁊ caput ſuū intus brachia angelo duce ⁊ celi precedēte lumine ꝑ duo mi‑ liaria deportauit: ⁊ a loco ſcꝫ qui dicitur mons martyrū vſq̄ vbi nūc dei ꝓuidētia requieſcit. Multi vero circūaſtantes angelorū melodiā cō‑ cinentē audierūt: inter quos largitia vxor pre‑ fati lubij chriſtianā ſe eſſe clamauit: et mox ab impijs decollata in ſuo ſanguine baptizata oc‑ cubuit. Dū infideles iuſſiſſent: vt ruſtici ⁊ eleu therij corpora in ſequana fluuio mergerentur: ne a chriſtianis ſepelirentur. Matrona quedaꝫ nobilis nomine catula: lꝫ adhuc pagana: tamē iam propter viſa miracula ad chriſtū mēte con uerſa: vectores ad prandium inuitauit: et illis epulantibus ſanctorum corpora furtim ſurripi fecit: ⁊ in ſuo predio occulte ſepeliuit: que poſt modū perſecutione ceſſante inde ſuſtulit: ⁊ cor pori dionyſij ſociauit: ac fideꝫ chriſti percepit. Paſſi ſunt autē. vij. idus octobris circa annum domini. xcvi. etatis vero beati dionyſij. xc. ¶ Die vero paſſionis ipſorum cum apud arelatum ſan‑ ctus regulus epiſcopus miſſarum ſolēnia cele braret: apoſtolorum nominibus in canone reci tatis adiunxit: ⁊ beatorū martyꝝ dionyſij ruſti ci ⁊ eleutherij. Quo dicto cum adhuc eos viue‑ re putaret: mirari cepit quomodo eorū nomina ſic ignoranter in canone recitaſſet. Et ecce tres columbe eidem in altari apparuerūt: habentes ſanctorum martyrū nomina ſuis pectorib⁹ ſan‑ guine deſcripta. Qui diem notās: inuenit eos tunc per paſſionē a corpore migraſſe. ¶ Bea tus autē dionyſius doctor eccleſie mirabilis et inſignis: ſcripſit libruꝫ de angelica hierarchia. Item de diuinis nominibus. Item de myſtica theologia: ⁊ alia forte plurima que noſtris tem poribus inueniri non poſſunt.

¶ De ſancto Donino martyre. Cap. xlij.

DOninus martyr paſſus ē in territorio ciui tatis chryſopo‑ lis: ſcꝫ parmēſis ſub maximiano imperatore. Qui cum eſſet primus cubicu larius eiuſdē auguſti: coronā eius ſeruabat: ⁊ de ipſius ma nibus maximianus aureolam imperialē accipiebat. Anno igit̄ ſexto imperij ſui: cum roma mediolanū veniſſet: dedit contra chriſtianos edictū mortis. Inde veniēs in par tibus germanie: chriſtianos quoſdā ibi inuen‑ tos decollari mādauit. Tunc erāt ibidem fide‑ les quidā occulti circiter quīgēti. Inter quos ſctūs doninus potiſſimus erat: qui ceteros cō fortabat. Et dū imperator ad vrbem romam ve niſſet: prefati omnes eū ſecuti eidē occurrerūt: ſeq̄ xpianos conſtantiſſime ꝓfeſſi ſunt. Quos omnes imperator decollari mandauit. Et qui‑ buſdam ex ipſis occiſis aliquot fugerūt: vna cū ſancto donino: quidā per viam flaminiā: quidā per viam aureliā: quidam vero per viam claudiā. Doninus autē via claudia perrexit. Et dum ve niſſet. xv. miliario ab vrbe chryſopoli: nūcij ma ximiani eū apprehenſum: in media via publica que claudia dicit̄: iuxta ſiſtrionem fluuium de‑ collauerunt: cuius corpus trūcum manibus ꝓ‑ prijs caput de terra leuauit: et ipſum deferens flumen ſuper vndas tranſiuit: atq̄ per iactum lapidis deportauit vſq̄ ad locum in quo quie‑ uit: vbi ⁊ ſepult⁹ eſt miraculis clarēs. Inter q̄ oēs cum inuocantes: ⁊ de calice ipſius potan‑ tes liberat a morſu rabidi canis. Qui paſſus ē ſeptimo idus octobris.

¶ De ſancto cerbonio epo. Cap. xliij.

CErboni⁹ epiſcop⁹ popu‑ lonie claruit tē‑ pore beati gre‑ gorij pape. Qui dum hoſpitalitati eſſet inten tus die quadā tranſeūtes ho ſpitio ſuſcepit. Quos gothis ſuperuenientibus abſcondit: eorūq̄ vitā ab illoꝝ nequitia reſeruauit. Quod dū totille gothoꝝ regi ꝑfido nunciatū eſſet: iratus crudelitate iuſſit epiſco‑ pum teneri: ⁊ in loco qui merulis dicit̄ octauo ab vrbe miliario vbi cū exercitu ſuo reſidebat ſibi preſentari: eūq̄ in ſpectaculo populi verſis ad deuorādum proijci. Tunc in cōſpectu regis epiſcopus ad mediū deductus eſt: atq̄ ad eius morteꝫ vrſus immaniſſimus exquiſitus: qui ex cauea dimiſſus: accenſus ⁊ concitus epiſcopū petijt: ſed ſubito ſue feritatis oblit⁹: capite hu militer ſubmiſſo lābere epiſcopi pedes cepit: populuſq̄ qui ad ſpectaculum venerat mortis: magno clamore verſus eſt in admirationem ve nerationis. Ad cuius reuerentiā etiam rex ipſe promotus eſt: ipſumq̄ honoratum valde dimi‑ ſit: ⁊ eius ſe orationibus commendauit. ¶ Hic etiam in eccleſia ſua cui preerat: populonie ſe‑ pulchrum ſibi parauit. Sed cum longobardo‑ rum gens in italiam veniens cūcta vaſtaſſet ad helbam inſulam receſſit. Qui irruēte egritudi‑ ne ad mortem veniēs: clericis ſuis precepit: vt corpus eius in ſepulchro qd̄ ſibi populonie pre parauerat poneret. Cui cū illi reſpōderent: ꝙ illuc ipſum reducere minime poſſent: eo ꝙ lon‑ gobardos ipſum locum detinentes vel illac di‑ ſcurſantes timerent: hortatus eſt eos vt ſecure ipſum illuc deportarent; et feſtine ſepelire cu‑